

И. Разбирамъ те, твое свѣтѣйшество. слѣдъ това азъ ще видя да направя вътрѣшни реформи.

Еф. Незнамъ ! До како не видя - нѣма да кажа нищо. Въ всѣкой случай, знай, че въ смъртта на Драгомира и въ недастието което ни сполѣтѣва иматъ прѣстъ: и Никодимъ, и Владиславъ Прочи, разпитай и ще сеувѣришъ. Азъ неискамъ да ти се иѣся въ тѣя работи, но...

И. Да, да! твое свѣтѣйшество.

Еф. И само това ли ?

И. Щомъ се склѣчи мирътъ - ще посѣтя братята си; ще имъ направя всички отстапки... нѣщо повече: готовъ съмъ да се откажа отъ короната си, ако е нужно- и ще гледамъ отъ всички краища да се създаде едно голѣмо мощно царство, което да отстоява не само срѣщу турци, но и срѣщу всѣки неприятель.

Еф. За Богомилитѣ ?

И. Тукъ ще искамъ твоего просвѣтено съдѣйствие, твое свѣтѣйшество, защото до колкото схванахъ срѣщу тая ересъ трѣбва не само груба сила. Трѣбва да имъ се докаже, че тѣхното вѣроучение е лъжливо.

Еф. Тѣй!... Тѣй!... И само тогава ще оправдаешъ жертвата, която се правихъ съ княгиня Мара... И само тѣй ще захрѣпимъ Царството, за което сѣхъ се проливали толкова кърви и се е дало толкова жертви.

/ Дълго Мълчание /

/ Чуватъ се гласове на пѣтти /

И. Пѣтлитѣ пѣятъ !...

Еф. Не бързай !... Страшно се е склѣчило сърдцето ми.

И. Да има други изходи!

Еф. / Следъ дълго размислене/... И тѣй давамъ ти дума за онова, което обѣща ?

И. Да !

Еф. Ти давамъ царска дума, че онова, което се каза ще бѣде!

И. Да !

Еф. Въ името на онази, която става изкупителна жертва; въ името на нашитѣ прапци, които сѣ дали: сили, животъ за България - захлевамъ те!

И. Да !

Еф. Да вървимъ тогава.

И. Азъ съмъ готовъ.

Еф. / Спрѣлъ, се нѣщо се доседа/ Не мислишъ ли, че твоего присѣствие може да повреди?